

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

VI. De Gravitate criminis Simoniae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

retur, à Simoniacà labe excusari in praxi vix possit; quòd sub prætenu remotionis indignæ pro alterius electione oblata præsumatur; iusta tamen esse potest, & foret casu, quò ob notam pravitatem affectus eligentium præficienda Ecclesiæ esset persona, quæ illi damnosa & obfutura iudicatur; istiusque damnum & illius remotio per recursum ad superiorè, aliave ratione non posset impediri. Ita cum Navarro *cit. cap. 23. n. 102.* & Soto *Lib. 9. de Iustitia q. 6. art. 1. ad 1. cit.* Suarez *cap. 50. n. 41.* Laiman. *cap. 8. n. 23.* & Palao *p. 20. n. 8.*

ARTICULUS VI.

De Gravitate criminis
Simonix.

SUMMARIUM.

74. *Simoniam utroque Jure reprobata,*
75. *Maximè injuriosa Deo & Ecclesiæ pernitiosa est.*
76. *Opponitur virtuti Religionis:*
77. *Aliquando etiam Fidei ac Iustitiæ.*
78. *Eam ex parvitate materie venialem aliquando esse, asserentium,*
79. *Et negantium vera Opinio.*

74. **S**imoniam ex genere suo mortale, & gravissimum peccatum esse, Orthodoxorum nemo est, qui in dubium aut controversiam vocet; cum post hæresin vix ullum crimen sit, quod sacri Canones ita execrentur, sicut Simoniam: quam passim vocant Turpissimum lucrum, *can. Si quis 8.* Flagitium execrabile, *can. Reperiuntur 7.* & Piaculare, sive par illi, quod morte expiatur, *can. Quisquis 5.* junctâ Glosâ, *V. Piaculare, 1. q. 1.* Crimen horribile,

c. Cum in Ecclesia 9. hæc Rubr. & Blasphemix Judæorum, Judæque Proditoris peccato comparandum, can. Eos qui 21. q. 1. cit. Labem & Pestem tantam; ut sui magnitudine alios morbos vincat, *c. Cum sicut 6. & c. Tanta 7.* imò Hæresin, *can. Presbyter 3. can. Quisquis cit. ibi, Qui contra Simoniacam & Neophytorum C. à Simone mago Neophyto sic dictam, Glosâ in can. cit. V. Neophytorum) Hæresin non vehementer exarserit, can. Citta liqueat 13. q. 1. cit. c. Quoties 5. hæc Rubric. nec qualemcumque, sed Macedonii Hæresi graviorem, can. Eos qui cit. & omnium præcipuam primamque, can. fin. 1. q. 7.*

Nihilò mitius Simoniam habent Leges Imperiales; cum ejus labe infectos ad instar criminis publici & læsæ Majestatis reos puniri & à Sacerdotii gradu dejectos perpetuâ infamiâ notari voluerit Leo Imp. 1. *Si quemquam 31. C. de Episc. & Cleric. can. Sanè 15. q. 3.* relatus.

Neque ista immeritò, cum vix aliud crimen sit magis injuriosum Deo: cujus supernaturalia & præstantissima dona aliæque res sacræ & spirituales, dum pro temporalibus ac prophanis venales exponuntur, viles contemptibilesque redduntur: vix ullum pernitiosius Ecclesiæ; quia per Simoniam indignis & sæpe sceleratis hominibus ad Prælaturas, dignitates & beneficia Ecclesiastica sternitur via, & aditus aperitur, magnò fidelium scandalò & maximò Ecclesiarum probrò damnòque ac periculò animarum.

Dubium tamen hoc loco est, cui virtuti opponatur Simoniam. Dubitandi ratio gemina est. Prima; quòd *can. Presbyter*, aliisque *can. cit.* nominetur Hæresis, quæ est species Fidei oppositæ Infidelitatis, secundum D. Thomam *2. 2. q. 10. art. 5.* Altera; quòd spiritualium, qui ea ministrant, non domini, sed

ni, sed tantum dispensatores, 1. Corinth. cap. 4. v. 1. dispensator autem bona, quæ dominus gratis, sicut spiritualia Christus Matth. cap. 10. v. 8. dispensari voluit, vendendo peccet contra Iustitiam: cui propter hanc rationem Simoniam opponi, docet Sotus Lib. 9. de Iustitia q. 5. art. 1.

96. At, licet istarum rationum utrique aliquid tribuendum sit, per se tamen & principaliter Simonia Religionis potius quam Fidei aut Iustitiæ virtutibus adversatur; cum ejus malitia sita sit in eo; quod res Divinæ & spirituales, quæ omne pretium excedunt, cum temporalibus coæquantur & pretio venales exponantur, tractentur indignè & irreligiosè: quod est peccatum oppositum virtuti Religionis, ut ex aliorum DD. sensu tradunt Suarez de Simonia cap. 3. n. 1. Laiman. Lib. 4. tract. 10. cap. 8. n. 4. & Palao Tract. 17. disp. 3. p. 1. n. 3. & pravò voluntatis affectu committi potest sine interno iudicio, quod res spiritualis pretio æstimabilis esse iudicetur, ut cit. Suarez cap. 1. n. 6. & Palao cit. n. 3. advertunt.

77. Hòc tamen non obstante, textibus cit. non malè Hæresis appellatur, non; quod licet cum Infidelitatis peccato necessario conjuncta non sit: aliquando tamen conjuncta esse possit, si nimirum spirituale cum temporali in comparationem & commutationem venire posse iudicetur: imò conjuncta fuerit in authore suo Simone mago, donum Dei pecuniâ possideri posse, temerè existimante, Actor cap. 8. v. 20. cujus sectatores se profiteri videntur, qui spirituale aut huic annexum vendere præsumunt.

Pari modò Simonia, licet cum iniustitia sæpe, quoties scilicet spirituale concedens nullum perdit emolumentum, aut incommodum subit, conjuncta sit;

committi tamen sine iniustitia potest v.g. ab eo, qui pro pecunia beneficium in favorem alterius resignat; cum enim talis se privet commodò temporali, quò frui ipse potuisset, in ejus compensationem accipiens pecuniam, iniustitiam non committit contra dantem: neque etiam propriè contra Deum; cum eum nullà re spirituali privet, sed istà tantum indebitè utatur, eamque indignè tractet: quod est peccatum Sacrilegii contrarium virtuti Religionis, Suarez cap. 4. n. 2. Neque refert; quòd homo spiritualium tantum sit dispensator; quia ita resignans dispensator non necessarius, sed voluntarius est; cum spiritualis eique annexi temporalis habeat usum, pro cujus in alterum translatione indebita pecuniam accipiens istius jus lædere non videtur. Idem n. 5. & Lessius Lib. 2. de I. & L. cap. 35. n. 158.

Dubium est, an Simoniæ peccatum 78. ob solam parvitatem materiæ esse queat veniale. Quod suaderi videtur decisione c. Et si quæstiones 18. quâ Archiepiscopus Strigoniensis, quòd ab ipso pro Palio datum fuerit modicum, excusatur à Simonia: & paritate cum aliis peccatis, adversantibus Religionis, v.g. cum violatione voti, aut juramenti promissorii, cujus malitiâ ratione materiæ augeri, minuique & veniale esse posse, cum Sylvestro V. Juramentum 4. q. 1. & Navarro Manual. cap. 18. n. 7. docent Suarez de Juramento Lib. 3. cap. 16. n. 9. & Sanchez Lib. 3. Moral. cap. 4. n. 23. Cur non etiam Simonia, si pro minima re spirituali v.g. pro modica aqua benedicta res temporalis modica detur?

Nihilominus, Simoniam ratione materiæ venialem esse posse, meritò negant Navarrus Lib. 3. Consil. 52. n. 3. Ugolinus Tract. de Simonia tab. 1. cap. 17. pr. n. 1. cit. Suarez cap. 3. n. 5. Sanchez cap. 79.

H

chez cap.

chez cap. 4. n. 1. & Barbosa in c. Esti
questiones cit. n. 3. Ratio est; quia,
quantumcunque spirituale in suo genere
exile sit, gravis injuria Dei & rei spiri-
tualis est, eam venalem facere & tem-
porali pretio coæquare. Neque refert;
quod pretium sit leve; quia quò istius
quantitas est minor, eò major est villi-
pensio rei spiritualis & in hanc irreveren-
tia crescit.

Neque in contrarium urget c. cit.
decisio; quia istà à Simonia Archiepi-
scopus excusatur non; quòd pro Pal-
lio modicum sit datum: sed; quòd ex
rei datæ parvitate eam non ex pacto, aut
in pretium rei spiritualis vel ad hanc ob-
tinendum, sed merè liberaliter datam esse,
præsumatur præsertim, si in necessitate
aut inter conjunctos detur, ut in c. cit.
notat Barbosa n. 3. & Pirrhing ad hanc
Rubric. n. 134. Neque paritas est cum
voti aut juramenti violatione; quia istà
per se & directè non violatur res aliqua
Divina, sicut contingit per conculationem
& venditionem rei sacræ, vel per
hæresin & blasphemiam, quibus Simo-
nia can. Presbyter can. Eos qui cit. Et.
æquiparatur, Suarez cap. 3. cit. n. 5. &
Palao disp. 3. cit. p. 1. n. 7.

ARTICULUS VII.

De Simoniacorum Pœnis.

SUMMARIUM.

80. Pœna Jure lata nec Mentali,
81. Nec purè Conventionali Simoniâ:
82. Parte tamen pretii, pro spirituali
accepti, solutâ:
83. Imò solò spirituali Simoniâ datò
receptòque contrahuntur.

84. Probabile tamen est, ad eas con-
trahendas exigi Simoniam rea-
lem utrinque completam,
85. Et commissam circa Ordines, Reli-
gionis ingressum vel beneficium.
86. Pœna Simoniaci ingressus Religio-
nis:
87. Quibus variis casibus non est locus.
88. Pœna Simoniacæ Ordinationis,
89. Et provisionis beneficalis:
90. Quæ ipsò jure irrita,
91. Et provisus inhabilis est ad idem eò
vice:
92. Non etiam ad alia beneficia obti-
nenda.
93. Idem privari potest beneficiis ob-
tentiis:
94. His tamen ipsò Jure privatus non
est.
95. Pœna Simonia Confidentialis.

ATque hæc tam detestandi ac per-
niciosi criminis enormitate per-
moti Canonum Ecclesiastico-
rum conditores, in ejus reos
severissimæ animadversionis pœnas con-
stituerunt: quarum tamen nulli Simo-
niam merè Internam imò & Mentalem,
quæ rei spiritualis, cum intentione al-
terum ad temporale, aut vicissim ad il-
lud pro isto dandum obligandi, tradi-
tione, sine ulla tamen pactione committi-
tur, obnoxiam esse, cum S. Thoma 2.
2. q. 100. art. 6. defendunt Navarrus
Manual. cap. 23. n. 102. Suarez de Si-
monia cap. 55. n. 10. & Gutierrez Lib.
2. Q. Canon. cap. 23. à n. 31. Ratio
est; quòd pœnam aliquam in ejus reos
Jure constitutam, non constat: imò eam
in foro Conscientiæ interno per terò
pœnitentis absolutionem & satisfactio-
nem Creatori exhibitam sufficienter ex-
piari, à Gregorio IX. sit rescriptum c.
80.

Neque